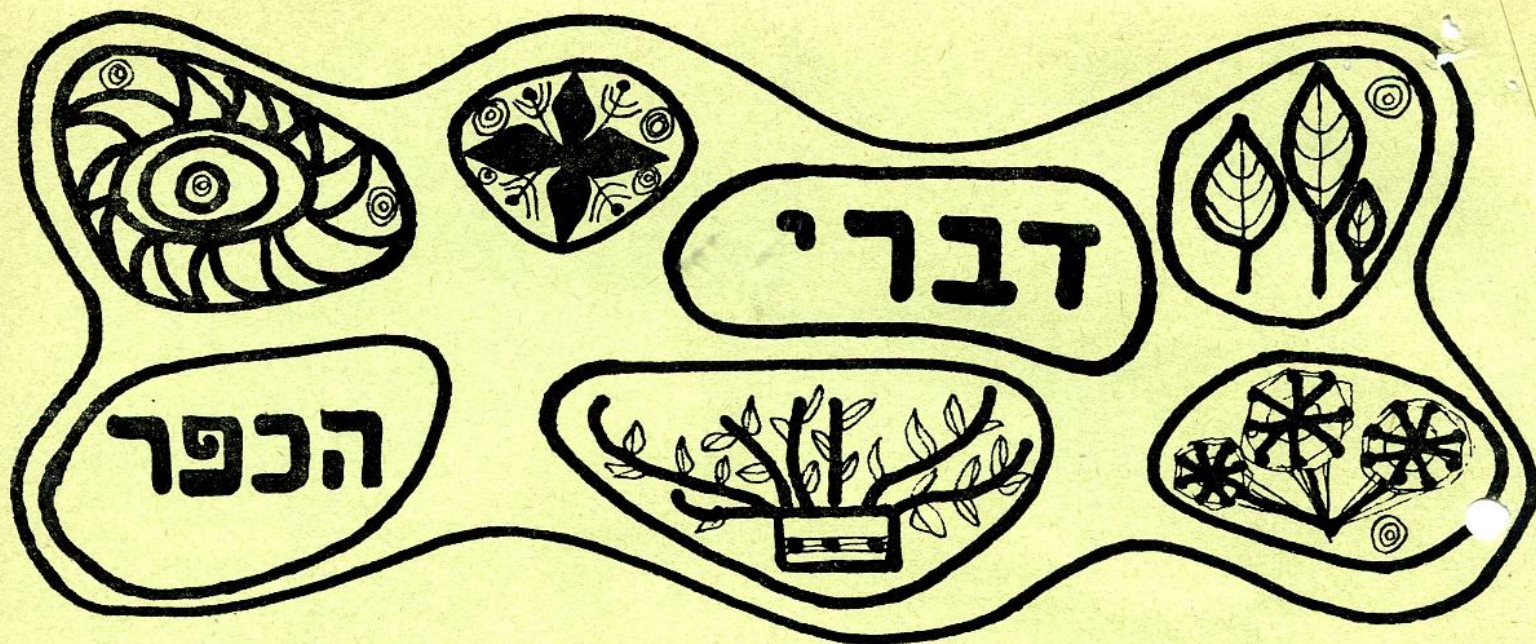
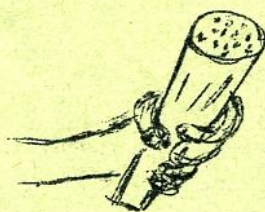

בינינו לבין עצמנו...

המקרופון הבודד

- מה קרה לסילבי ארנברג השבוע?
 - לא מצא על מה לכתוב. אפילו אצל העיתונאים הגדולים בעולם יש לפעמים בצורת.
 - איזו בצורת? הכלל הוא: אם אין על מה לכתוב תמציא את זה.
 - למה הוא בכלל כותב?
 - השד יודע; תסביר; תסכול; יצר יצירה; יצר הרע; אולי לא אהב את אמא שלו...
 - אני אוהבת את הטור שלו - לפחות הסגנון שלו בסדר.
 - מה זה כאן, חוג לספרות? אני לא מבין אותו: - ארכיאולוגיה, שלוח טילים, יש לו ג'וק בראש. סתם מקטר.
 - חביבי, אם בדרך זאת הוא מגיע לשקט בפשי אני בעד, וכמו בכל הדברים הכתובים: אם אתה לא רוצה לקרוא אתה לא מחויב!
 - הו! שמתם לב שיש מקרופון מתחת לשלחן?
 - לעזאזל. אני אשבור לו את הראש - מה זה, מוסקבה?
- יש המשך...

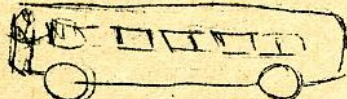

כל הכבוד למאמן

כאחד ההורים שבנו השתתף בתחרויות אליפות הארץ לשחיה אבי משוכנע שאם הצליח הבן הרי זה בגלל התורשה! (בכל משפחה הגובה התכונות הטובות הן מן האב והדברים הרעים תרומת האם). כל אחד שראה אותי בברירת השחיה - במעט המקרים שאני באות לבקר בה - ושם לב לסגנוני בשחיה גב המסכן כל יצור חי בטווח של עשרה מטר, יודע עד כמה אפשר לסמוך על התורשה. אבל אני יודע בלי שום ספק שעל אף הכשרון הטבעי של בנינו ובנותינו לא היו מגיעים להישגים בכלל אלמלא מאמצי ומסירותו של מאמנם טרי. יותר מדי אנשים בעולמנו מיחסים את ההצלחות ליכולת הטבעית ואת הכשלונות לבזיונות המאמן. אני מצטער שבמודעה שהופיעה בלוח בזו הלשון "כל הכבוד לילדים" לא צורפו המילים "וכל הכבוד למאמן"!

שפורים בכבישי הארץ

מי ששם לב לשפורים שעוברים על ראש פינה במשך 80 שנות קיום המושבה בודאי ראה בעין יפה שגם חברת א.ג.ד לא טמנה ידה בצלחת. הסככות בתחנה שמשו מגן-צל בפני שמש וגשם - כמעט כלן הוסרו מרחבת התחנה. כשחברה ממשק זה שאלה מדוע עשו דבר כזה אמרו לה: "יש הרבה נהגים צעירים בא.ג.ד שמצאו כי סככות אלו הן רק מטרה" (לשון אחרת: התנגשו בסככות - אריק). לכן הוצאו אותן". יש לצפות שבמשך הזמן נפתח את עתוננו ונקרא: "הודות למאמצי נהגי א.ג.ד. האגף הדרומי של משטרת ראש-פינה הוסר והחלט להעביר את שרידי הבנין לשטח המפורז". תחנות הדלק של "פז" ו-"דלק" בודאי בתור ומוטב שיסתלקו!

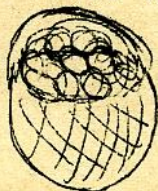
בטרם הפסקת חשמל

סימני החורף המתקרב כבר הופיעו - לובשים סוודר, עת הנזלת הגיעה, שוברים את הקרח שבוצר במשך הצגות הסרטים על הדשא... ואין ספק שעוד מעט, כאשר רוחות החורף תתחלבה לנשב בחוזקה ונצמד בעיניים דומעות ל"פיירסייד" המשוכלל - יופסק פתאם זרם החשמל במשק ונשב באפלולית רומנטית. (אין ישתפו כלים? אין יעשו עבודת בית? אין יצילו עוגה שהיתה באמצע אפיה? אין יראו על מי לצעוק בברורי המזכירות?) אז יתחיל ויכוח - מי צריך לגזום את העצים שנפלו על חוטי החשמל וגרמו לקצר. אולי הפעם אנשי החשמליה והנוי ישתפו פעולה ויצאו לסיור מהנה בקבוץ לראות איזה עץ עלול להפריע - לפני ההפרעה! ואם מדובר על עצים, אולי כדאי לטפל באותם העצים שקרבתם לבתים היא כזאת שברוח החזקה הראשונה הם יטאטאו רעפים מן הגגות?

חג הסוכות

רציתי ליחס לא מעט מן הסור הזה לבעיית החגים שלא מצאו פתרון להם, אבל חוסר מקום מאלץ אותי להתרכז בדבר אחד והוא חיובי הפעם. אנשי המטע התעלו במאמצייהם בעריכת מסיבת המטע לסוכות. באמת לא היה הרבה שהזכיר את סוכות אבל זה החלק ממכלול הבעיה של חג שחלקו צריך להיות רציני. מה שרצוי לציין הוא שהנוטעים ביסו לשבור את השגרה של חידושים ומשחקים וספרו לנו על "תולדות התפוח", בהופעת כוכב חדש, מיק אלמן, שהוכיח שהוא מסוגל להיות נחש, וילהלם טל או (בפורים) רשע מרושע. ידוע לי שבטרם הגיעו לערב המסיבה הצטרכו להתגבר על הרבה מכשולים ו"פנצ'רים" בלתי צפויים. כיוון שכבר אמרתי באחד ה"טרטורים" הקודמים בטור זה שבצליח לערוך חגים בדרך מוצלחת רק בשיתוף פעולה מכל חבר שבבקש את עזרתו - רצוי לומר לאנשיהמטע: "כה לחי! היטבתם לעשות ובהנינו מאד".

אריק

3. אלה שלא מוכנים לעזור, אך דורשים שיהיו הרבה פעולות, ורק טובות. סדנא דארעא חד הוא. לאיזו קטגוריה אתה/את שיך/ת?

שמעה שמעה! רמה ומיה השתתפו ביום עיון לעורכי עלון-חברת הילדים. גונב לאזנינו שהן חזרו מלאות רשמים, התפעלות ורעיונות מרעיונות חדשים. לא תהיה ברירה, נצטרך ללמוד מהן!

ספורו של אריק על הסככות באגד מעלה את לחץ הדם שלנו. מה זה פה, הפקר? איש הישר בעיניו יעשה? האם אין תקן כל שהוא המורה, או מחיב חברה זאת לגבי תחנותיה? האם אין מי שיפנה למשרד התחבורה וידפוק על השולחן? יהיו בודאי כאלה שיטענו כי זה דבר קטן, אך נראה לי שכאן בארץ מקבלים כל דבר, כל עיוות, באפסיות כזו, וזו הסיבה לכך שאין שיפורים במקום בם יכלו להיות.

ימרי הולדת

27/10 - שושנה אדלשטיין
- לילה קופ
31/10 - נורברט כהן
- רינה כהן

ימרי נשואין

30/10 - משפחת גליק

מיכאל ד' יוצא ביום א' 25/10/70 לקורס לתקופה של שבוע ימים. בימים אלה יחליפו זמי בן-צבי.

* ובכן, גם חג הסוכות כבר חלף-עבר. בערב החג נערכה המסיבה על ידי המטע. הפעם סטו אנשי המטע מהמסורת המקודשת ובמקום משחקים וחידונים, כמקובל, הוגש מחזוץ' יק קצר בשש מערכות על התפוח. פרטים נוספים אפשר לקרוא במאמרו של אריק (כאן, עמוד מס' 2).

* במוצאי יום א' של סוכות בקרה אצלנו הלהקה למוזיקה עתיקה, והגישה לנו מחזה מאחת המאות שחלפו זה מכבר. המחזה נסב על נושא רומנטי ביותר שכלל לא משולש נצחי אלא מרובע! חובבי המוזיקה העתיקה נהנו - ונהנו לא פחות חובבי קומדיה, עשויה כולה חידודי לשון, פנינים ממש. התרגום (מאיטלקית, כמובן) נעשה ביד אמן והקריינית היתה יוצאת מן הכלל. אם זו דוגמא להופעותיה - הנו לנו עוד ממנה!

* ביום ב' נפרדו מעלינו החברה מהמכון ששהו כאן כשלושה חדשים. נערכה מסיבה שבה ראינו אותם בזמר, צליל גיטרות ובמחול-וגם בפנטומימה. שלום שלום לחבורה הנחמדה. נקוה לראותם בעתיד כעולים.

לקרול ופול בלגורי בולד בן. שמו בישראל דישון. מזל טוב להורים ולאחות הנכירה שרי וכן לסבתא אן וטבא הארי.

בעלון הקודם קראנו כי נוסף כח אדם חדש לוועדת התרבות. זאת הזדמנות בלתי חוזרת לומר דברים בשם אומרם (ואולי להביא גאולה לעולם? הלואי!). ובכן, קראנו בעלון נאות מרדכי:

" בשטח התרבות קיימים בקיבוצנו שלושה מיני חברים:

1. אלה שתמיד מוכנים לעזור, ופשוט לא נעים כבר לגשת אליהם, כי זה נראה כמו ניצול.

2. הלא - איכפתניקים, יושבי בית, שבאים לפעולה רק אם ההצלחה מובטחת מראש, או לפעמים רק נודע להם ביום ראשון שביום שבת היה משהו טוב.

הוצאות שולות

בן מלחמה-לא מלחמה-ומתי?

התרמת דם

לשאלות אלה אין כרגע חשיבות. המוסר הוא: קוה לטוב - אך היכון לגרוע ביותר.

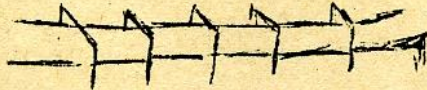
השבוע התחלנו לבקור את תעלות הקשר בין הבתים. הוצאנו 2 עגלות אשפה, מכל המינים - פרט אינו דרוש - ועדיין המלאי גדול.

מעבין לציין כי רוב האשפה בא במיוחד משכונה אחת, והמבין יבין.

אנא, זכרו כי תעלות אלה נועדו לשמש אותנו בשעת חרום וכבר עשו זאת פעם בנאמנות. אל תהפכו אותן למצבור אשפה וגרוטאות.

כפי שאמרנו לעיל - אנו מקוים שיהיה טוב ולא נזדקק לאמצעים אלה, אך הננו מתכוונים לכל.

שאל

תאונה שרפה = בטוח

כל תאונה בעבודה וכל שרפה, במקום העבודה וגם בבתי החברים, צריכים לבוא ללא השהיות לידיעת הנהלת החשבונות. אנו משלמים סכומים קבועים - ולא מבוטלים - לתשלום דמי בטוח רכוש, משקי ופרטי ובטוח תאונות עבודה. לא אחת הובאו לידיעתנו עובדות על אנדן ימי עבודה ורכוש לאחר שהיה כבר מאוחר מדי ולא ניתן עוד להציג תביעות לבטוח הלאומי או לחברת הבטוח.

על כן אנו חוזרים ואומרים: יש לדווח להנהלת החשבונות על כל מקרה של פגיעה או תאונה בשעות העבודה, וכן על כל שרפה, במשק או בבית החבר.

תודה

הנהלת החשבונות

ביום השבת הבא, 31 באוקטובר, יבקרו אצלנו המתרימים (אשר היו אמורים להיות כאן לפני מספר חודשים).

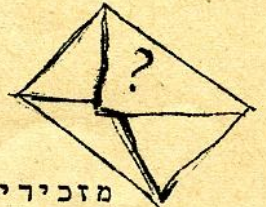
זאת הזדמנות לראות למי יש

דם!

המרפאה

ד א ר

מזכירים בזה לחברים כי בכל דברי דאר שבשלחים ע"י ועדה או ענף כל שהוא, יש לציין את הועדה השולחת או הענף - על גב המעטפה. אם אין עושים זאת נזקפות ההוצאות לתקציב החברים.

אנא הקפידו!

תודה

המזכירות הסכנית

הפגישה הבאה תתקיים ביום ששי, ה-30 באוקטובר. הקבוצות תהיינה לפי ההרכב החדש, שסודר לפגישה האחרונה אשר בוטלה ברגע האחרון. הנושא: כפר-הנשיא - אי בודה?

יום ראשון בגן - כרגיל.
אני מבסה לשתות קפה, שחור, חזק ומתוק. פעם שמעתי שזה בותן
כח. בראשי מתנגבת מבגינה אבל המילים מתבלבלות לי, כנראה, (לא הספקתי
ללכת לישון בזמן)...

"היום יום ראשון"
(חבל שלא יום ששי)
"אוי גן רימון, גן רימון,
אתה משגע אותי"...

יונתן: "למה יש לך קול צמוד כזה?"
אני שותה קפה. לא כדאי לענות כרגע. צריכים להיות עדינים,
להתחשב בילדים הנחמדים והרגישים.
מרגלית: "אני אגיד אותך!"
אני סוגרת עין אחת, לפחות לקבל הרגשת שינה, ולו רק במחצית
הפנים.

"מה תגידי?"
"הוא עושה לי!"
"מה הוא עושה לך?"
"הוא עשה לי!"

המבגינה ממשיכה להזדמזם בראשי: באות הדשא הירוקים של ביתי...
"אני!" מאוחר מדי. קפץ על השולחן והקפה, הקפה השחור-החזק-
החם, שהיה לפני רגע בכוסי, בוזל עכשיו על ברכי. אני צורחת: "אסור!!!"
ומרגישה באותו רגע יד קטנה בידי, עינים חומות ניבטות אלי בתמימות...

"מה קרה?" לא כדאי לענות.
"למה יש לך קפה על השמלה?"
"היא לא נתנה אותה למכבסה!" אליזבעה
"לא נכון, טפשה," - מאיר

המבגינה בראשי משתנה: מוטב להיות אנקור משבלול...
"היא מדברת בורית" - יניב
"לא נכון, זה צרפתית" - יריב
"צירה, עזבי את קבקבי העץ שלי!" אני מבקשת בצורה די שקטה,

בתנאים האמורים.

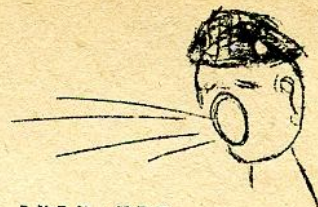
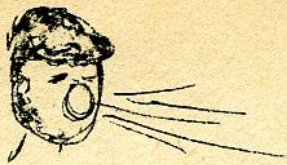
יריב: אבא שלי אומר שזה לא בריא לעשן!
המטפלת המסכנה: "נכון, הוא צודק."
"אז למה את מעשבת כל כך הרבה?"
"היא עוד מעט תפסיק לגדול. אבא שלי אמר" - ארז, ככל הרצינות,
כמו פוליטיקאי.

"רינה, עזבי את הענבים. עוד מעט נאכל ארוחת בקר."
"יש גלידה היום?"
"לא יודעת."
"מי יביא את הגלידה" יעקב;
"לא יודעת".

תספרי לנו ספור בצהריים? - עמוס;
אני מבזזה בראשי להסכמה. שישתקו קצת, בכל מחיר.
"אבא שלי בסע ל... " - גילי

אמירה שרה יוצא מן הכלל. אני מבסה להקשיב.
שאולה וצביה באות. "תודה לאל!"
"מה זה אל?"...
הילדים הנחמדים והעדינים.

אלידה

כבר מזמן הוברר שהפתגם "אין משיחין בשעת הסעודה" אינו רצוי מבחינה פסיכולוגית וחברתית, משום שדוקא אז, כשאדם בינוח לכמה זמן מעמל יומו והוא לא רק יושב, אלא אף מתענג במאכלים, עשויה מחשבתו לקלוח ביתר שאת והדבור יהיה בטרי לה. לגבי ידי י"ש להמציא פתגם שתוכנו יביע צדוד בשיחה בשעת הארוחה כי בטרדות היום עלול אדם למצוא את עצמו ממעט בשיחה, ממהר להספיק, עובד מיכבית, לא מתפנה לחשוב וממילא גם לא הופך את המחשבה למלים באמרות. תמיד נראה לי שהאדם שבדרך ביכולת לפנות לכל אחד ולנהל שיחה עמו, הוא מלאושר על שום עצם הקשר שנוצר ובגלל היכולת להביע את החשי לבו ולשמוע מנסיון הזולת. כי אל נמנע בתועלת הצומחת מן השיחה, כאשר אתה מקשיב למחשבה המתרקמת במוחו של השני ומתפלל, מתאכזב או מתפעל ממנה ואולי כהמשך גם מתיחס אליה ומוסיף משלך.

אם מתמזל לך בן שיחה נעים, אזי אתה הרוקם את הרקמה ומשמיע והוא המקשיב, הנותן קרקע לרעיונותיך, מעודד ואולי עוזר לך להבין.

קשה הרבה יותר המצב כאשר בן השיחה אינו בתקל באוזן אוהדת, או לפחות קולטת ובסיונו להביע בתקל בקיר אטום, או בחוסר ענין. קשה לתאר אז את מידת התסכול המתלווה ורב שער הנזק למביע הדברים.

בחיינו המשותפים כקבוצת חברים, שבחברה לגור יחד, בחוץ וחשוב ביותר לפתח את ענין ההתבטאות במילים וההקשבה להן, על צורותיה השונות. אין צורך להדגיש את חיי היום יום הרגילים, אבל יש כנראה הכרח להדגיש שוב שהמוסדות הנבחרים שלנו, גם שם השיחה היא יסוד לקידום ענינים.

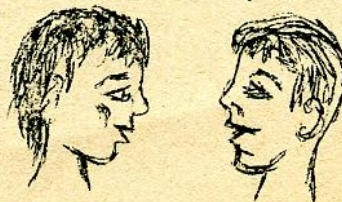
המדובר הוא בצורות רבות של שיחה - זו הקולחת על עניני דיומא, או זו המנסה לתאר מחשבה חדשה וגם אותה שיחה המדברת בגד משהו וכוונתה להגיע לידי קשירת יחסים עם הזולת למען אותו ענין או בגדר.

משובה הוא שאצלנו יש חלקים בחברה המכבדים מאד את כללי השיחה וממילא גם בהנים מפירותיה ואילו אחרים שסיסמתם היא "אין על מה לדבר". נראה לי לפעמים שיסוד החיים בצורתא, אותו מחפשים כל כך צעירי כל העולם הוא הפתיחות וקבלת הזולת כמו שהוא יחד עם קשירת קשרים עמו ובסיון כן להבינו, דבר הפועל כמובן לטובת שני הצדדים ואילו אצל אותם חלקים באוכלוסיתנו קיימת הרגשת חידלון, אין כתובת. אצלם הדבור - לא כדאי, מלחמה למען רעיון - בזבוז זמן, וכוח לשם הבתרת עמדה - לא שיה את המאמץ וכמובן שהתוצאה - חסר אונים ותסכול.

כאשר מתעוררת בעיה - אפשר להבהיר אותה לזולת וגם לעצמך טוב יותר ע"י שיחה גם אם זו שיחה בטלה על כוס תה. השמעה ושמיעה כזאת יכולות להוליך אל דיבור קונסטרוקטיבי כאשר הענין באמת חשוב ויש לקדם אותו כדי לשנות דברים או על מנת לחדש. כך בכל העולם ובודאי אצלנו והיכולת לבוא ולהביע דעות ומחשבות היא יסוד היסודות של חיינו המשותפים בדמוקרטיה קיבוצית. יש הרואים בקבוצת אנשים הנקראים ועדת כך וכך ממסד ובתור שכזה בלחמים בו. מדוע קשה כל כך להתייחס לוועדה זו או אחרת כאל מוישה, יצחק ואברהם או רחל, לאה ויונה - חברים שתפקידם להקשיב, להבין ולנסות לפתור.

ואולי העובדה שזהו תפקידם כל כך מרתיעה? שמא זהו הפחד מפני הדרך הממוסגרת, שנוסף ממנה ריח ביוקרטיה? אם זאת ההרגשה, אין דרך אחרת אלא לגיי את המחשבה הרציונלית כדי להבהיר מהי בעצם הפעולה החברתית הנעשית ע"י ועדות, ואיך פועלת האסיפה כגוף חברתי מכונן ועוזר לחיי היום יום.

יש המשך...

אם הפרט מרגיש את עצמו חסר אונים, יש לבדוק אם החברה כגוף פועלת בסדר ויחד עם זה - האם הפרט מזה את כל הדרכים המקובלות להבהרת דעותיו ועמדתו.

אין לי כמעט ספק בדבר שבדיקה כזאת תביא תמיד פתח נוסף, חדש לקידום הענין ע"י הבהרת העמדה בשיחה ואני מקוה שלעולם נדע לכרות אוזן זה לדאגותיו ורצונותיו של זה, להקשיב ולנסות להבין ולעזור. רק אמונה כזאת תקדם אותנו כפרטים וכחברה ורק זו היא הדרך לחיים בצוותא שבה לא תהיה לאלימות דריסת רגל.

יעל ש.

כנס ירושלים

בעזרת וועדת התרבות השתתפתי בכנס ירושלים שמחזורו השני התקיים מ-6 בספטמבר עד ל-11 בו. הכנס אורגן על ידי המדור הבין-קבוצי לידיעת הארץ וכולו מוקדש לירושלים וסביבתה.

כ-70 חברים מקיבוצים מכל רחבי הארץ התאכסנו באכסניה של מבזר האחיות ציון, אשר בעיר העתיקה. התנאים היו טובים והאוכל פצויין. היתה גם אפשרות מסודרת לבשול עצמי, אשר רבים נצלו אותה. לא היתה כאן כל כוונה לקרוא לזה גופש לימודי, שהרי לא היה בוקר שיצאו מאוחר. מ-700. התחלקנו לשתי קבוצות ובליטרות מדריך בדרגה גבוהה יצאנו לסייר בעיר.

אני התחלתי בידיעות מסוימות על העיר ותולדותיה אך כרגיל בוכחתי, תוך כדי לימוד, עד כמה אני בור בנושא, ז"א למדתי הרבה מאד, ועם זה קבלתי מושג כמה עוד חסר.

הסיורים בערכו מ-700 עד 1200 ומ-1430 עד 1800 בערב. אחרי ארוחת ערב שמענו הרצאה עד 2200. זה די מרוכז. הסיורים כללו את כל רובעי העיר בתוך החומות, עיר דוד, הר הזיתים, כפר השילוח וכנסיות רבות. בכל מקום חפירות ארכיאולוגיות, מחלוקות מדעיות וכו'. בערבים שמענו הרצאות על תולדות העיר, ארכיאולוגיה, גאוגרפיה ותוכניותיה של העיר, מעבין במיוחד היה לשמוע על הרובע היהודי מכמה נקודות ראות שונות ולשמוע על בעיות שקום הרובע.

כאמור, למדתי המון, גם רשמתי מהבלמד, וגם בהציתי. למי שחושב להשתתף בכנס כזה בשנה הבאה, ואף חלקית, אני ממליץ.

טומי

נר נשמה לליאון ליטמן
נפטר ב-25/10/48
יהי זכרו ברוך

בוכחים: חנה א, הברנש, אריק, מיכאל ד, מינה, גרשון.

1. ענוני קליטה (בהשתתפות כוכבה)

א. בטיעות לחו"ל של מועמדים: המזכירות ממליצה על הצעת ועדת הקליטה: לאפשר לעולים-מועמדים, לפני קבלתם לחברות, יציאה חד פעמית לחו"ל לתקופה שלא תעלה על 6 שבועות ועל חשבונם, בכוונה לסדר עניינים כספיים או משפחתיים וכו'. המלצה זו תובא לאסיפה להכרעה.

ב. צבר דים: גרשון מסר שצבי הודיע על יציאתו מהקיבוץ מסיבות משפחתיות.

ג. לי דקסטר: לי עומד לפני שחרור מצה"ל. אמנם, הוא רצה לעמוד בהסכם עם הקיבוץ לעבוד 6 חודשים במשק אך אינו יכול לעמוד בזה בגלל סיבות אישיות.

הוא יהיה בבית ויעבוד עד התחלת דצמבר.

2. תקנון הקיבוץ:

סוכם להזמין חבר האחד להסביר לאסיפה את ענין התקנון. שבוע לפני האסיפה יחולק התקנון לכל החברים וגם יתפרסם הסבר קצר ב"דברי הכפר". אחרי אסיפת ההסבר יוחלט איך לטפל בענין.

3. תכנית השקעות צרכניות:

התקיים דיון ראשון בנושא. המזכירות ממשיך לדון ותסכם את הצעתה בקרוב.

ד"ח משיבת המזכירות מ-17/70

בוכחים: חברי המזכירות - אריק, מיכאל ד, מינה, דוד, הנרי, ינקל, גרשון. חברים אחרים - עמי, אורי ש, ברני ד, ביל, פיל, יעל ש, דוד ר, יורם, אהוד, רינה ב.

הישיבה היתה מוקדשת לבירור עם עמי בקשר לענייני תחבורה. ג' יסון, בתור מרכז תחבורה, החליט שהמכובית של המדגה תמסר לחברים שנסעו לתחרויות שחיה בחיפה, ועשה סידור אחר למדגה. עמי לא קבל את ההחלטה ולכן ג' יסון פנה את מיכאל (מרכז המשק). מיכאל קבע שעמי חייב לקבל את החלטת ג' יסון. עמי לא בצע את ההחלטה.

אחרי דיון מקיף החליטה המזכירות:

1. מעשהו של עמי, במניעת שימוש ע"י אחרים באוטו של המדגה, היה הפרת סמכות.
2. לאשר שג' יסון ימשיך להיות רכז תחבורה ובידיו החלטה בקשר לשימוש ברכב.
3. ביום א' 18/10 תתקיים ישיבה משותפת של ועדת המשק וועדת התחבורה, כדי לקבוע את ההסדרים שחייבים לחול לאלתר, בטפול ובאחריות של מכובית המדגה.
4. להטיל על דוד אלמן וגרשון לפתוח מיד בסידרת בירורים, שמטרתם לגרר את בעיית היחסים בין חברי ענף המדגה לבין מרכז המשק ורכז-תחבורה.